

נשים שמעדיפות כותרות

מיה צחור 11 בדצמבר 2011 [התראות במיל](#)

משה קצב לא אנס, אמרה לי מכרה. מקסימום הטריד. אונס זה כשהולכים בחושך ברחוב, אונס זה בתוך המשפחה. ואז הזכירה את ידידה העושה שהצהיר, כי הוא לא נכנס עם אשה לבד למעלית, שמא תסחוט אותו על הטורדה.

לא מעט נשים רואות במעשי קצב התנהגות נברית אופיינית, ובקורבנותיו נשים מניפולטיביות, כאלה שלא כדאי להיות אתן לבד במעלית. אם לאחר כל כך הרבה שנים של עיסוק תקשורתי בסיפור של קצב, עדיין לא ירד האסימון והפנמה העובדה שמאחורי דלתותיו של משרד מטרחשים אירועים של הטורדה מינית, עד כדי אונס, בכוח שקוראים לו כוח המרות - אני זוקפת זאת לחובת מי שמנהלות את ההירה הציבורית: ארגוני הנשים וחברות הכנסת.

ראו את ארגוני הנשים למשל. בעניין הנשיא, נציגותיהן צוטטו בכל הדמנות נגד קצב, בעד המלא, בעד א' או אחרת, אירגנו הפננות ליד בית המשפט, הפנינו בעד פסקי דין שלהן ייחלו. ובכל זאת כשלו בהנחלת הערכים הרצויים.

הדברים הללו מתקשרים עם תגובתם של ארגוני הנשים וחברות הכנסת ל"דאחקות" המוקלטות של הרמטכ"ל והצמרת הביטחונית. הרי בדיחות כאלה, כאילו הנה באה החיילת המומרת, יכלו בקלות להעביר ביהיה גם נשים, בלשון ארסית לא פחות. התגובה האוטומטית, הפלקטית, בנוסח יש לנו רמטכ"ל סקסיסט, שובניסט וגו', לא מקדמת נשים. נהפוך הוא: היא מרדדת את הדין ומציגה את הנשים כצדקניות ונטולות הומור. כלומר, הצירוף של נושא נשי מודמן עם אפשרות להשגת כותרת מייצר תגובות, שבינן לבין קידום נורמות וערכים ראויים אין ולא כלום.

דוגמה נוספת לפעילות נמרצת לכאורה בעד נשים, אפשר למצוא בהצטרפות ארגוני נשים, כ"ידיד בית משפט", לתביעתה הכספית של נפגעת ההטרדה המינית נגד עופר נלור. אף שהתובעת יוצגה על ידי עורכי דין, ארגוני נשים בקישו להצטרף לתביעה והשמיעו טענות ברומו של עולם בעד פיצוי כספי לנפגעת. האומנם המתלוננת בכלל היתה זקוקה להן, או שהן ניצלו את תביעתה כדי לזכות בכותרות? אכזרי כי בפסק הדין, שבו נפסק למתלוננת פיצוי חסר תקדים של 250,000 שקל, התלבט בית המשפט אם איננה מתחזה, והעיר כי אין מדובר במקרה המצדיק את הסיוע החשוב הניתן על ידי המרכזים לקורבנות תקיפה מינית.

ההתלהטות סביב משפט קצב, כמו גם התגובות המתלהמות נגד הרמטכ"ל, משטיחות את העיסוק בנושא. קצב איננו אויב הנשים. הוא מייצג תופעה שבה מעבידים מטילים את מרותם על עובדת כדי להשיג יחסי מין. במקום לאסוף נשים להפגנה נגד קצב או להתניס בעד מתלוננת נגד אישיות מפורסמת - מוטב שארגוני נשים ישקיעו את מרצן ומשאביהן בסיוע לעובדות מוחלשות, בדרך כלל חד-הוריות ומעוטות הכנסה, הסובלות מיחסי עבודה מנצלים, שבהם המרכיבים הרבה יותר פשוטים ונטולי כותרות: מעביד, עובדת, ומין שהוא חלק מיחסי העבודה. סיכוייהן של עובדות לשרוד במקום העבודה תוך הפסקת הניצול המיני קלושים. הן אלה שזקוקות לליווי ולסיוע של מרכזי התמיכה וארגוני הנשים. הכותרות יחכו.

עו"ד צחור עוסקת בדיני עבודה

[Read this article in English: They prefer headlines](#)

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

נשים משה קצב